

שיחה עם עיתונאים אמריקאים

(1972)

אני בטוח שראיתם בעצמכם וגם חשתם מהי דעתו של העם הקוריאני כאן בארצנו על ארצות הברית.

רגשותיהם כלפי ארצות הברית אינם רגשות חיוביים. העם שלנו מחזיק בגישה אנטי-אמריקאית נחרצת. אני מניח שגישה זו מעליבה אתכם, האמריקאים. הרגשות השליליים של הקוריאנים כלפי ארצות הברית הם אך טבעיים. האימפריאליזם האמריקאי הוא פולש שפולש לארצנו. עם לא יכול לחוש רגשות חיוביים כלפי פולש, הלא כך?

גישתו האנטי-אמריקאית של העם הקוריאני התחזקה רבות, במיוחד לאור הנזקים הכבדים שנגרמו לקוריאנים על ידי האימפריאליסטים האמריקאים במהלך מלחמת שחרור המולדת [מלחמת קוריאה].

במהלך מלחמה זו, נגרם לקוריאנים נזק אדיר מימדים, כתוצאה ממעשי התוקפנות הברבריים של האימפריאליסטים האמריקאים. דומני כי אין קוריאני שלא נאלץ להתמודד עם אובדן כתוצאה מהמלחמה. כל קוריאני התמודד עם אובדן, כזה או אחר. אם לא באופן אישי, משפחתו, קרוביו או חבריו סבלו מכך.

בפיונגיאנג, למשל, ההפצצות הכוללניות של האימפריאליסטים האמריקאים לא חסו כמעט על שום בית. העיר חרבה עד לכדי עפר ועשרות אלפי אנשים נרצחו בדם קר. כך גם בוונסאן, האמהונג, וערים נוספות. אפילו הכפרים שלנו נשרפו עד אפר בימים האחרונים של המלחמה. כיוון שהאימפריאליסטים האמריקאים הסבו להם לנזקים כבדים כל כך, בני העם הקוריאני לא יכולים לחוש רגשות חיוביים כלפי ארצות הברית.

גם לאחר הפסקת האש, ארצות הברית המשיכה להפגין גישה עוינת כלפי ארצנו.

הסכם הפסקת האש קבע כי תיערך ועידה פוליטית בין שני הצדדים מיד לאחר המלחמה, במטרה ליישב את הסוגיה הקוריאנית בדרכי נועם. עם זאת, ארצות הברית לא עמדה בתנאי זה. כתוצאה מכך, ארצנו נמצאת במצב של הפסקת אש עד היום. הסכם שלום לא נחתם ולא נעשו צעדים לקידום הניסיון לפתור את הסוגיה הקוריאנית בדרכי שלום. לפיכך, אני אומר תמיד לבני עמי שאמנם הדורות אמנם מתחלפים, אולם מטרת מאבקנו נותרת כפי שהייתה.

רשויות ארצות הברית המשיכו בפעילותיהן העוינות כלפי ארצנו, בניגוד לתנאי הסכם הפסקת האש. גם אחרי פרשת פואבלו¹, ארצות הברית המשיכה לערוך סיורים אוויריים בארצנו, מה שמעמיד את ארצנו במצב של מלחמה תמידית.

כיוון שמצב מלחמה זה נמשך מאז הפסקת האש, נאלצנו להאיץ את קצב בניית מערכי ההגנה שלנו, ולהשקיע בהם משאבים רבים. למען האמת, ההשקעה האדירה בבניית מערכי ההגנה האטה, במידה מסוימת, את קצב העלייה ברמת החיים של העם. בני עמנו מאשימים את ארצות הברית גם בזה.

לפיכך, הם מחזיקים בגישה אנטי-אמריקאית נחרצת, כיוון שסבלו רבות מהנזקים שגרמו להם האימפריאליסטים האמריקאים במהלך מלחמת שחרור המולדת. יתרה מזאת, הם חשים רגשות שליליים כלפי ארצות הברית כיוון שהאימפריאליסטים האמריקאים הפגינו גישה עוינת כלפי ארצנו, והמשיכו לנקוט צעדים עוינים בניגוד לתנאי הסכם הפסקת האש, גם בתקופה שאחרי המלחמה.

¹ פרשת פואבלו התרחשה ב-23 בינואר 1968 כאשר נלכדה אוניית הביון האמריקאית "פואבלו" על ידי צפון קוראה, ליד מיצרי טשושימה.

המצב המתוח הזה מאלץ אותנו להמשיך ולהאיץ את קצב ההכנות למלחמה. איננו מסתירים זאת. מי יכול להבטיח לנו שהאימפריאליסטים האמריקאים לא יתקפו את ארצנו פעם נוספת? לא אתה, לא אני, ולא אף אחד אחר. לכן, אנחנו מתכוננים למלחמה בגלוי, על מנת להגן על ארצנו מפני תקיפת אויב.

ההיבט החשוב ביותר בהכנותינו למלחמה הוא חינוך כל בני עמנו לשנאת האימפריאליזם האמריקאי. אחרת, לא יעלה בידינו להביס את האימפריאליסטים האמריקאים שמתרברים בעליונותם הטכנולוגית.

לפיכך, אנו מגבירים את החינוך האידיאולוגי, במטרה להחדיר בבני עמנו שנאה כלפי האימפריאליזם האמריקאי. לדעתי, זהו מעשה טבעי ונכון עבורנו. אין אנו מצופים להפסיק להעניק לבני עמנו חינוך אנטי-אמריקאי, ולהסתיר את העובדה שאנו מחנכים אותם על פי עקרונות אנטי-אמריקאיים, רק מפני שבאתם לבקר בארצנו, נכון?

עליכם להבין את רגשותיהם השליליים של בני עמנו כלפי ארצות הברית.

אמרתם לפני רגעים אחדים שאתם מלאי תקווה שהמצב החריג הזה שבין ארצנו לבין ארצות הברית ישתפר. גם אנחנו מקווים. אנחנו לא רוצים אויבים.

ועכשיו, הרשו לי לענות על השאלות שהעליתם.

ראשית כול, אני רוצה להתייחס לסוגיית היחסים שבין הרפובליקה הדמוקרטית העממית של קוריאה לבין ארצות הברית.

שאלתם אותי באילו אמצעים חיוביים יש לנקוט על מנת להביא את מצב העניינים החריג הזה שבין קוריאה לארצות הברית לקצו. לדעתנו, הפתרון פשוט ביותר.

היחסים שבין ארצנו לבין ארצות הברית תלויים אך ורק בגישתה של הממשלה האמריקאית. אם הממשלה האמריקאית תשנה את מדיניותה כלפינו, נעשה זאת גם אנחנו כלפי ארצות הברית.

קים איל סונג (1912-1994)

אם ממשלת ארצות הברית רוצה לשפר את יחסיה עם ארצנו, עליה, קודם כולל, להפסיק להתערב בענייני הפנים שלנו, כדי שהקוריאנים יוכלו ליישב את סוגיית האיחוד המחודש של קוריאה באופן עצמאי. הסכם הפסקת האש נחתם כבר לפני כמעט 20 שנה, ומדוע לחיילות ארצות הברית להמשיך לכבוש את קוריאה במסווה של "כוחות האו"ם"? יש שאומרים

שחיילות ארצות הברית נשארים בדרום קוריאה על מנת להגן עליה, מפני שאנו עלולים "לפלוש לדרום". זה שקר. הצהרנו פעם אחר פעם שאין בכוונתנו לפלוש לדרום. הגיע הזמן לשים קץ למצב שבו חיילות ארצות הברית משתעשעים בתפקיד השוטרים בדרום קוריאה, תחת דגלם של "כוחות האו"ם".

ממשלת ארצות הברית מטרידה אותנו לא רק בכך שהציבה את כוחותיה המזוינים בדרום קוריאה, אלא גם בסיועה בהחייאת המיליטריזם היפני. אין אנו מרוצים מהסיוע האמריקאי בהחייאת המיליטריזם היפני. ברור לנו,

מההכרזה המשותפת של ניקסון וסאטור² בשנת 1969, כי ארצות הברית מביאה את המיליטריזם היפני לדרום קוריאה כסוכן מטעמה לטיפול בענייני פנים. בהמשך להכרזה, סאטו הצהיר בפומבי על כוונתו להתערב בענייני הפנים של קוריאה. זהו היבט נוסף לגישה העוינת שמפגינה ממשלת ארצות הברית כלפי ארצנו.

גם באשר לסוגיה הקוריאנית באו"ם, גישתה של ממשלת ארצות הברית כלפי ארצנו הינה בלתי מוצדקת. היא מעודדת את הזמנת דרום קוריאה לאו"ם ללא תנאים, תוך התניית הזמנתנו בתנאים שונים. היא טוענת שאנחנו לא מכבדים את מגילת האו"ם, אף על פי שמעולם לא הפרנו אותה ולא התעלמנו ממנה. ארצות הברית מתעקשת שתאפשר לנו להשתתף באסיפה הכללית של האו"ם רק אם נכיר בפתרונות הבלתי-חוקיים שנמצאו לסוגיה הקוריאנית באו"ם. איך נוכל להשתתף באסיפה הכללית של האו"ם בתנאי כזה? יתרה מזאת, ארצות הברית מעודדת את "ועידת האו"ם לאיחוד ושיקום קוריאה" להגיש דו"חות שנתיים שמלאים בשקרים וסילופים לגבי ארצנו, וממשיכה בכך את התעמולה העוינת נגדנו.

כיוון שממשלת ארצות הברית מתעקשת להחזיק במדיניות כה עוינת כלפי ארצנו, לא חל שיפור ביחסי קוריאה-ארצות הברית והאיחוד המחודש של ארצנו מתעכב.

אם ארצות הברית רוצה לשפר את יחסיה עם ארצנו, עליה להפסיק להתערב בענייני הפנים שלנו, כדי שהקוריאנים יוכלו לאחד את ארצם בעצמם, עליה להוציא את חיילותיה המתחזים ל"כוחות האו"ם" מארצנו, ולפרק את "ועידת האו"ם לאיחוד ושיקום קוריאה". עליה לתמוך באיחוד העם הקוריאני, ולא להרחיב את הקרע. כל עוד ארצות הברית משאירה את ארצנו מפולגת, גישתנו כלפי ארצות הברית משאירה את ארצנו מפולגת, גישתנו כלפי ארצות הברית לא תשתנה. חצי האי קוריאה מחולק לשני חלקים. אם חיילות ארצות הברית ייצאו מדרום קוריאה, אני חושב

² ראש ממשלת יפן ה-39 במספר. נבחר לראשונה ב-9 בנובמבר 1964, ולאחר שכיחן במשך שלוש קדנציות, סיים את כהונתו ב-7 ביולי 1972.

שהקוריאנים יתפייסו בקלות, והגישה האנטי-אמריקאית של בני עמנו תפחת בהדרגה.

כשנשיא ארצות הברית ניקסון התבונן בחומה הגדולה במהלך ביקורו בסין, הוא אמר כי יש למוטט את החומות המפרידות בין אומות. אם ממשלת ארצות הברית רוצה ליישם מילים אלה הלכה למעשה, עליה להתחיל מקוריאה. ניקסון מדבר בימים אלה על כוונתו לשפר את היחסים עם סין וגם עם ברית המועצות. אם כך, מדוע שארצות הברית תמשיך להפעיל בסיסים צבאיים בדרום קוריאה? ארצות הברית טוענת שהם נשארים שם על מנת למנוע התפשטות קומוניסטית. עכשיו כשהיו לה יחסים טובים עם המדינות הסוציאליסטיות הגדולות, אין לדעתנו כל הצדקה להמשך קיומם של בסיסים צבאיים בדרום קוריאה. על ארצות הברית לצאת מדרום קוריאה לאלתר, לפרק את כל בסיסה הצבאיים ולסגת עם צבאה העוין.

אם ארצות הברית רוצה לשפר את יחסיה עם ארצנו, עליה להפסיק לסייע בהחייאת המיליטריזם היפני ולהפסיק להחדירו לדרום קוריאה. ארצות הברית מנסה להחליף את המיליטריזם היפני בעצמה במסגרת פלישתה לדרום קוריאה, ולצמצם את דרום קוריאה לכדי שוק סחורות ונספחת של יפן. זהו מעשה עוין ותוקפני כלפי עמנו. על ממשלת ארצות הברית לחדול ממעשים עוינים שכאלה כנגד ארצנו.

אם ממשלת ארצות הברית תחדל ממעשיה העוינים כלפי ארצנו, ותפסיק לשבש את איחודנו המחודש, לא תהיה סיבה ליחסי איבה בינינו לבין ארצות הברית. נעקוב בדריכות אחר המדיניות שתאמץ ארצות הברית כלפי ארצנו בעתיד.

ממשלת ארצות הברית צריכה לשפר את יחסיה לא רק עם מדינות גדולות, אלא גם עם מדינות קטנות. למעשה, ממשלת ארצות הברית עוד לא שינתה את גישתה ליחסיה עם מדינות קטנות.

בהודעה המשותפת של הרפובליקה העממית של סין וארצות הברית, האחרונה הצהירה על תמיכתה בהרגעת המתח שבחצי האי קוריאה,

ובמגעים בין צפונה ודרומה של קוריאה. באשר להשפעה שתהיה לארצות הברית על דרום קוריאה במוכן זה, עלינו לחכות ולראות. אם ארצות הברית לא תתמוך בהרגעת המתח בקוריאה ובמגעי צפון-דרום בעתיד, פירוש הדבר יהיה כי הדברים לא היו יותר ממילים ריקות מתוכן שנאמרו תחת לחץ.

בני עמנו זוכרים את מה שאמר ניקסון בסין. מה שמעניין אותי יותר מכול הוא: שאמר כי אסור להקים חומות שיפלגו את אומות העולם. אנחנו מחכים לראות כיצד יישם את דבריו בפועל.

שאלתם אותי על האפשרות לקיום מגעים כגון שיתופי פעולה עיתונאיים ותרבותיים לקידום ההבנה ההדדית והפחתת המתחים בין שתי המדינות לפני נסיגת חיילות ארצות הברית מדרום קוריאה. אענה על כך בקצרה.

למען האמת, מניעי האמריקאים לכניסה לארצנו אינם מובנים לנו. במצבה הנוכחי, לא נראה לי שבני עמנו יחזרו מביקור בארצות הברית עם משהו מעניין.

אין זאת אומרת שברצוננו לסגור את הדלת בפני היחסים עם ארצות הברית. אבל אנו סבורים כי כל עוד לא נמצא פתרון לבעיה המהותית שבין שתי המדינות, התועלת שבחילופי עיתונאים ושיתופי פעולה תרבותיים תהיה מעטה.

נאמר לי שאתם חשים אי נוחות בארצנו. אם יגיעו לכאן אמריקאים נוספים, הם יחזרו לארצם באותה תחושה של אי נוחות.

אנחנו מגבירים את החינוך האנטי-אמריקאי בקרב הדור הצעיר, כדי שלא ישכח מיהו האויב. כל עוד המדיניות העוינת של ארצות הברית כלפי ארצנו תישאר ללא שינוי, המדיניות שלנו כלפי ארצות הברית תישאר גם היא ללא שינוי. לפיכך, האמריקאים לא יזכו כאן לרושם חיובי עד שהבעיה המהותית שבין שתי המדינות תיפתר. אם אמריקאים רבים יגיעו לארצנו בעתיד, ויחזרו ממנה בתחושת אי נוחות, ביקורים אלה לא יועילו בדבר.

אם ממשלת ארצות הברית תבטל את המדיניות העוינת כלפי ארצנו, גישתנו האנטי-אמריקאית עשויה להתמתן. רק אז יוכלו ביקורים וחילופים כאלה בין שתי המדינות להיות פוריים ומעניינים לשני הצדדים.

כיוון שממשלת ארצות הברית לא משנה את המדיניות העוינת שלה כלפי ארצנו, מוטב שביקורים הדדיים יישארו בהיקף מצומצם, כמו במצב הנוכחי. איננו סבורים כי אין כל טעם בביקורים של העיתונאים שלנו בארצות הברית. לדעתנו, הכרחי שהם יגיעו לשם, על מנת שהעם האמריקאי יוכל לשמוע את קולנו האמיתי, משום שנכון לעכשיו, אתם שומעים רק את קולם של השליטים הדרום קוריאנים. אנחנו מעודדים ביקורים של עיתונאים אמריקאים ואושיות דמוקרטיות בהיקף מצומצם. ביקורים כאלה יסייעו בקידום ההבנות בין שני העמים. לאור חוויית ביקורכם כאן, כדאי לדעתי להסביר למבקרים אמריקאים עתידיים, בטרם הגעתם, כיצד אנו מקיימים את החינוך האנטי-אמריקאי בקרב בני עמנו.

לאחר מכן, ברצוני להתייחס לכמה נקודות בנוגע לאיחוד המחודש של קוריאה.

שאלתם אותי אם אפשר להתמודד עם הסוגיה הקוריאנית באותו האופן שבו התמודדו עם הסוגיה הווייטנאמית בוועידת ז'נבה בשנת 1954. לדעתנו, אין להתמודד עם הסוגיה הקוריאנית באופן זה.

הקוריאנים עצמם הם שצריכים ליישב את הסוגיה הקוריאנית, על פי עיקרון ההכרעה הלאומית העצמית, ללא התערבות זרה. רק אז ייתכן איחוד מחודש של ארצנו בדרכי נועם.

ברית המועצות וסין תומכות באופן פעיל בתוכנית כזו לאיחוד לאומי מחודש. ממשלותיהם של ברית המועצות וסין פרסמו הצהרות רבות המביעות את תמיכתן בתוכנית של ארצנו לאיחוד מחודש בדרכי נועם.

תנאי מקדים ליישוב עצמאי של סוגיית האיחוד המחודש של קוריאה ללא התערבות זרה הוא נסיגת חיילות ארצות הברית מדרום קוריאה. לא תפרוץ מלחמה בדרום קוריאה עם נסיגתם.

כשחיילות ארצות הברית ייצאו מדרום קוריאה, נוכל לאחד את קוריאה מחדש במהירות, ולסכל את תמרוני הפלישה הנוספת לקוריאה מצד המיליטריסטים היפנים. העם הקוריאני יכול להגיע לכדי אחדות לאומית בכוחות עצמו.

כידוע לכם, אנו מקיימים כעת מגעים עם דרום קוריאה, באמצעות שיחות מקדימות שמתנהלות בין ארגוני הצלב האדום של צפון ודרום קוריאה. כמובן שנצטרך לחכות ולראות מה יהיו תוצאותיהן של שיחות אלה. אך אנו סבורים שאם הקוריאנים יישבו יחדיו לשולחן המשא ומתן, נוכל למצוא דרכים לסילוק החשדות ואי ההבנות שבין הצפון לדרום, ולהשגת אחדות לאומית.

הצפון קוריאנים והדרום קוריאנים מפגינים יחס של קרירות וחדשנות אלה כלפי אלה, הם אינם מבינים אלה את אלה במובנים רבים, כיוון שלא זכו לשבת יחד במקום אחד.

אנו סבורים כי חדשנות ואי-הבנה שוררות בין הצפון קוריאנים והדרום קוריאנים בכמה סוגיות.

אנו סבורים כי שליטי דרום קוריאה יפלוש לחלק הצפוני של הרפובליקה, בתמיכת הכוחות הצבאיים של ארצות הברית ויפן. שליטי דרום קוריאה פועלים תחת הרושם השגוי שאנחנו עלולים לתקוף את דרום קוריאה. הם גם מקיימים מחאות "אנטי-קומוניסטיות", בטענה שאנחנו מנסים לכפות את הקומוניזם על דרום קוריאה. לאור החדשנות ואי ההבנות העמוקות הללו, טרם נעשו צעדים כלשהם ליישוב סוגיית האיחוד המחודש של קוריאה.

אנו סבורים כי אם הקוריאנים יישבו יחד, נוכל לסלק את החשדות ולמצוא מכנים משותפים ועל יסוד זה, להגיע לכדי אחדות לאומית.

בימים אלה, שליטי דרום קוריאה קוראים לאיחוד מחדש ועצמאי של המדינה, של האומה, אולם רק במילים, "עזרה עצמית", "ביטחון עצמי", "הגנה עצמית". אם נפרש את הדברים באופן חיובי, אולי נוכל לזהות דמיון מסוים לרעיון העצמאות, הביטחון העצמי וההגנה העצמית שאנו מעודדים.

אם נזהה ונפתח את המכנים המשותפים האלה בזה אחר זה, נוכל להגיע לכדי הסכם להשגת אחדות לאומית.

ההבדל שבין המערכות החברתיות בצפון קוריאה ובדרומה לא צריך להיות מכשול בדרך לקידום האחדות הלאומית ומימוש האיחוד המחודש. נכון לעכשיו, עיתונאים זרים מסוימים טוענים לקיומם של שני קצוות מנוגדים בקוריאה – המערכת הקומוניסטית של צפון קוריאה והמערכת הקפיטליסטית של דרום קוריאה – וששני הקצוות האלה אינם ניתנים למיזוג. הם טוענים כי ברגע ששני הקצוות יבואו במגע זה עם זה, תפרוץ מלחמה נוספת בקוריאה.

אנו לא רואים בחברה שבדרום קוריאה חברה קפיטליסטית במובן האמיתי של המילה. אין בדרום קוריאה מונופולים קפיטליסטיים גדולים, אלא רק כמה קפיטליסטים מתווכים. כמובן שאנחנו מתנגדים לקפיטליסטים מתווכים. אנחנו מתנגדים להם מפני שהם משבשים את התפתחות הכלכלה הלאומית. אבל אין לנו התנגדות לקפיטליסטים לאומיים וליזמים קטנים ובינוניים. אנו סבורים כי דרום קוריאה אינה אלא חברה שנמצאת אך ורק בתחילת דרכה אל הקפיטליזם, או שיש לה נטיות קפיטליסטיות, או שהיא מושפעת מהקפיטליזם, או שמאמינה בקפיטליזם, או משהו מהסוג הזה. אין פירוש הדבר שהמערכות החברתיות של הצפון והדרום זהות.

נכון שישנם כעת חילוקי דעות ואמונות בין הצפון לדרום. אך אנו סבורים כי עלינו להתעלות מעל לחילוקי הדעות האלה למען האחדות הלאומית. אין בכוונתנו לכפות את המערכת הסוציאליסטית שלנו על דרום קוריאה. אלא אם שליטיה הנוכחיים ינסו לכפות עלינו או להחליף את המערכת הסוציאליסטית שלנו באחרת, אין מניעה מכך שנגיע לכדי אחדות לאומית.

אם הצפון והדרום יגיעו להסכמה עקרונית ביניהם כי לא יכפו את המערכות החברתיות שלהם אחת על השנייה, לא יהיה צורך להילחם זה בזה בנשק. אם אין צד שנאלץ לוותר על אמונותיו הפוליטיות, האם יש לבני אותו העם סיבה להילחם?

ייתכן מצב שבו במדינה אחת ישנן כמה מערכות פוליטיות שונות, ואנשים המחזיקים באמונות שונות חיים יחד במדינה אחת. העם הדרום קוריאני עצמו הוא שצריך להחליט איזו מערכת פוליטית יש להקים בדרום קוריאה. לכן אנו סבורים כי גם אחרי איחוד המדינה, המערכות הפוליטיות הנוכחיות בצפון ובדרום עשויות להמשיך להתקיים כפי שהן, ושאנשים בעלי אמונות שונות יחיו יחד בקוריאה. מה שנחוץ כאן הוא אמון וכבוד הדדי.

אנו סבורים תמיד כי מולדנו צריכה להתאחד באופן עצמאי ובדרכי שלום, ללא התערבות זרה. יתרה מזאת, אנו גורסים כי איחוד האומה כולה צריך להתבצע בתנאים של אמון וכבוד הדדי בין שני הצדדים, למרות ההבדלים במערכות הפוליטיות.

בנאום שנישא ב-6 באוגוסט בשנה שעברה, הכרזנו שאנו מוכנים לקיים מגעים אפילו עם המפלגה הדמוקרטית-רפובליקנית, מפלגת השלטון של דרום קוריאה. הדבר נובע מרצוננו לבסס כבוד הדדי.

אם הצפון והדרום יאחדו כוחות וישקיעו מאמצים בלתי נדלים, נוכל לסלק את אי ההבנה והיעדר האמון ההדדיים בהדרגה, ולהגיע לכדי איחוד המדינה באופן עצמאי, על בסיס דמוקרטי. ארצנו לא תוכל להתאחד אם כוחות חיצוניים יתערבו בשאלה הקוריאנית. זרים לא יכולים לפטור את האומה שלנו מהיעדר אמון ואי הבנות, וזו הסיבה שאנו מתנגדים להתערבות מצד כל גורם חיצוני בשאלה הקוריאנית.

אנו סבורים כי אם לא תהיה התערבות חיצונית בשאלה הקוריאנית ומדינות זרות יפסיקו להפעיל מנגנונים חבלניים, איחודה של קוריאה יושג, כפי שאנו מקדמים אותו, באופן ודאי – אך התהליך עלול להיות ארוך. אמרתם

שאתם רוצים לדעת באילו אמצעים מעשיים אנו נוקטים על מנת לממש את איחודה העצמאי של המדינה בדרכי נועם. נתאר אותם אפוא בקצרה:

אנו מעוניינים בשיתוף פעולה ובביקורים הדדיים ובמסחר וגם בשיתוף פעולה כלכלי בין הצפון לדרום.

באשר לביקורים הדדיים של אושיות, אנו מוצאים לנכון כי נציגינו מ"אסיפת העם העליונה" ו"אנשי האסיפה הלאומית" של דרום קוריאנה יבקרו אלה את אלה. אם "אנשי האסיפה הלאומית" של דרום קוריאנה יגיעו לחציה הצפוני של הרפובליקה, ונציגינו ב"אסיפת העם העליונה" יבקרו בדרום קוריאנה, ואם הם יישבו יחד סביב שולחן אחד, יהיה זה דבר טוב עבור איחוד מולדתנו המחודש. לא מדובר בדבר רע כלל. אנחנו רוצים ליצור קשרים לא רק עם "אנשי האסיפה הלאומית" של דרום קוריאנה, אלא גם עם קשת רחבה של דמויות פוליטיות וציבוריות בדרום קוריאנה. במילים אחרות, אנו סבורים כי כל המפלגות הפוליטיות והארגונים החברתיים של צפון קוריאנה ודרום קוריאנה צריכים להיפגש בוועידת ייעוץ פוליטית ולהחליף ביניהם מגוון רחב של דעות, באשר לשאלת האיחוד הלאומי המחודש.

יתרה מזאת, הצענו שאם אין אפשרות לאחד את המדינה לאלתר, יש להקים קונפדרציה. פירוש הדבר שנקים מועצה לאומית עליונה, ובה נציגים מממשלות צפון קוריאנה ודרום קוריאנה, בעיקר לצורכי ייעוץ ותיאום בסוגיות הנוגעות לאינטרסים הלאומיים של קוריאנה, תוך שימור המערכות הפוליטיות השונות הנוכחיות בצפון ודרום, כפי שהן נכון לעכשיו.

כמו כן, הצענו, יותר מפעם אחת, שיתוף פעולה כלכלי בין הצפון לדרום, בהמשך לאינטרסים המדיניים של האומה. אם יתהווה שיתוף פעולה כלכלי ונעניק לדרום קוריאנה ממה שיש לנו בשפע, ונקבל ממה שיש לה בשפע, כלכלתם של שני החלקים תתפתח מהר יותר. הצענו גם חילופים תרבותיים ומדעיים בין הצפון לדרום.

כמו כן, אנו סבורים כי יש להגיע לכדי הסכם שלום בין הצפון לדרום, ובו התחייבות לכך ששני הצדדים יימנעו משימוש בנשק כנגד הצד השני, ושכוחם המספרי של צבאות שני הצדדים יופחת אחרי נסיגת כל החילות הזרים מדרום קוריאה. מרוץ החימוש הנוכחי שבין הצפון לדרום משפיע באופן משמעותי על רמת החיים של העם.

אנו עושים כל שביכולתנו על מנת להעלים את המתח וליצור קשרים וחילופים בין הצפון לדרום. נכון, אם יתבצעו ביקורים הדדיים, ההשפעה הקפיטליסטית עלולה להגיע אל חציה הצפונית של הרפובליקה. אבל אין אנו חוששים מזה כלל. אנו פותחים את שערינו, כדי שהדרום קוריאנים יוכלו לבקר בחציה הצפונית של הרפובליקה מתי שירצו. לא אנחנו, אלא השליטים הדרום קוריאנים, הם שסוגרים את שעריהם. הכול ייפתר בקלות ברגע שרשויות דרום קוריאה יפתחו את שעריהן.

אך שליטי דרום קוריאה מפחדים מאוד לעשות זאת. אחרי שהכריזו על "מצב חירום מדיני", בטענת שווא ל"איום לתוקפנות מצד הצפון", הם משתמשים בשלל תחבולות במהלך קיום השיחות המקדימות בין ארגוני הצלב האדום של צפון ודרום קוריאה. הם מדכאים ללא חת את הדרום קוריאנים שרוצים באיחוד המחודש. הם אפילו אוסרים על "אנשי האסיפה הלאומית" מהמפלגה הדמוקרטית-הרפובליקנית מלדבר עם עמיתיהם מ"המפלגה הדמוקרטית החדשה", "בבירת האסיפה הלאומית". שליטי דרום קוריאה מקימים זעקה "אנטי-קומוניסטית", מקיימים אסיפות "אנטי-קומוניסטיות" ו"פגישות למען חיסול הקומוניזם ונגד פעילויות ריגול" בכל רחבי דרום קוריאה.

אין בכוונתנו לפלוש לדרום קוריאה, ואין בכוונתנו לכפות את המערכת הסוציאליסטית שלנו על דרום קוריאה. למרות זאת, שליטי דרום קוריאה הכריזו על "מצב חירום לאומי" בטענה ל"איום לתוקפנות מצד הצפון", ומגבירים את הדיכוי הפשיסטי שלהם את העם הדרום קוריאני, וקוראים ל"איחוד מחודש באמצעות חיסול הקומוניזם". גישה זו אינה תורמת לאיחוד לאומי מחודש. הרעש והצלצולים שלהם לא נועד ליצירת מערכת יחסים קרובה בין הצפון לדרום, אלא להעצמת הניכור שביניהן. הוא נועד

למנוע את איחודה המחודש של המדינה. כוונתם של שליטי דרום קוריאה ב"איחוד מחודש באמצעות חיסול הקומוניזם" היא להגיע לכדי איחוד מחודש לאחר מחיקת הקומוניסטים מעל פני קוריאה. בסופו של דבר, פירוש הדבר שהם מתנגדים לאיחוד המחודש ורוצים להנציח את החיץ. אנחנו לא יודעים מי אחראי למהומה הזו שבדרום קוריאה, אבל אנו סבורים כי היא מסגירה את חולשתם.

נמשיך במאמצינו הסבלניים ליצירת קשר ודו שיח בין הצפון לדרום.

נכון לעכשיו, יש לנו חששות גדולים מאוד בכל הנוגע לכפיפותה הכלכלית של דרום קוריאה ליפן. אם שליטי דרום קוריאה לא יפתחו את הדלת שבין הצפון לדרום, ההון היפני יחדור לדרום קוריאה, והאחרונה תשתעבד לחלוטין לכלכלה היפנית.

אנחנו לא שוכחים את היסטוריית הפלישה של היפנים האימפריאליסטים לארצנו. הם החלו להזדחל לתוך קוריאה בשנת 1894, בטענה שברצונם להגן על תושבים יפנים בקוריאה. מאותו השלב והלאה, המדינה שלנו החלה להידרדר למעמד של קולוניה יפנית.

המיליטריזם היפני, שהוקם לתחייה תחת כנפו של האימפריאליזם האמריקאי, זומם עכשיו לפלוש לקוריאה בשנית. קראנו מאמר בירחון יפני שבו צוטטו מנהיגים צבאיים יפניים באומרם כי אין לאחד את קוריאה מחדש ברבע המאה הקרובה לפחות. הדבר מעיד על כך שאנשי הצבא היפניים מחכים להזדמנות לפלוש לקוריאה בשנית.

עלינו להגביר את נחישותנו כנגד המיליטריסטים היפניים. אנחנו מיידעים באופן מלא את כל בני עמנו, ואת בני הדור הצעיר בפרט, בהיסטוריה של התוקפנות המיליטריסטית היפנית כלפי ארצנו, כדי שלא ישכחו אותה וכדי שישמרו על נחישות כנגד המיליטריזם היפני.

מדינתנו עוד לא אוחדה, אלא נותרה מפולגת, בשל המהלכים הריאקציוניים של שליטי דרום קוריאה והפעילויות החבלניות של גורמים חיצוניים.

לפיכך, אנו סבורים כי כל תושבי צפון קוריאה ודרום קוריאה צריכים להתאחד ולהיאבק באופן פעיל בגורמים החיצוניים שמעכבים את איחודה המחודש של ארצנו.

שאלתם אותי על היחסים שבין ארצנו ליפן. אתייחס לנושא זה בקצרה.

השיפור ביחסים שבין ארצנו ליפן תלוי בגישה שבה תנקוט הממשלה היפנית. יחסי שכנות טובים לא נוצרו עד כה אך ורק מפני שהממשלה היפנית נוקטת במדיניות עוינת כלפי ארצנו. בתי הנבחרים העוקבים של הממשלה היפנית, מיושידה ועד סאטו, כולל אלה של קישי ואיקדה, אימצו גישה לא-ידידותית ומדיניות עוינת כלפי ארצנו.

אם הממשלה היפנית תוותר על המדיניות העוינת כלפי ארצנו ותרצה לבסס איתנו יחסים ידידותיים, אנו בהחלט מוכנים להגיב לכך.

עם זאת, כל עוד ממשלת יפן תנקוט במדיניות עוינת ובגישה לא-ידידותית כלפי ארצנו, אין ברצוננו לשפר את היחסים שבין שתי המדינות באמצעות דיפלומטיה חנפנית. ככל שהמדינה קטנה יותר, כך כבודו העצמי של עמה צריך להיות גדול יותר. אם לתושבי המדינות הקטנות לא יהיה אפילו כבוד עצמי, הם לא יוכלו לשרוד. אנחנו לא רוצים להגיע לגן העדן באמצעות הפניית הלחי השנייה אחרי שסטרו לנו בשמאלית. אין בכוונתנו לזרוק את הכבוד העצמי שלנו לזבל.

שאלתם אותי מהי המתנה הטובה ביותר שאוכל להעניק לבני עמנו.

האיחוד המחודש של ארצנו.

בני העם הקוריאני הם בני עם אחד, בעלי אותו הדם. אולם הם מפולגים משום שהמדינה שלהם עוד לא התאחדה מחדש. זה הדבר שמצער אותנו יותר מכול.

נכון לעכשיו, בגלל מחסום מלאכותי בארצנו, אנשים רבים חיים בנפרד ממשפחותיהם וקרוביהם במשך זמן רב, ללא יכולת לפגוש אלה את אלה, לכתוב מכתבים או לשמוע על גורלם אלה של אלה, אם הם חיים או מתים. המחסום המלאכותי שגורם למצב העניינים הטראגי הזה צריך להיחרס בהקדם האפשרי, ויש לאחד את מולדתנו מחדש באופן מושלם.

ברגע שארצנו תאוחד מחדש, בני עמנו יחיו חיים טובים כמו האחרים, ויחיו בשלום בקרב עמי העולם האחרים, בהתאם לעקרונות השוויון והכבוד ההדדי.

עוד מימי קדם, העם הקוריאני הוא עם יצרני ויצירתי. בני עמנו עברו ייסורים ונכפו עליהם, במשך זמן רב, השפלה, דיכוי, ניצול לאומי ותוקפנות מצד פולשים זרים. לכן, אם בני עמנו בצפון ובדרום יאחדו כוחות ויתאמצו לבנות חברה חדשה, נוכל לחיות טוב כמו האחרים וארצנו תהפוך למדינה עשירה, חזקה, עצמאית ושלטת.

ארצנו ניהנה באוכלוסייה גדולה למדי ובמשאבים טבעיים בשפע. הכשרנו מספר רב של צוותים מקצועיים מוכשרים משלנו. היו לנו כמה טכנאים מוכשרים מיד אחרי השחרור מעול הכיבוש היפני. האימפריאליסטים היפנים לא הסכימו להנחיל את הטכנולוגיה לקוריאנים, ואפילו מנעו מהם מללמוד אותה. הם היו נחושים כל כך בניסיונותיהם למנוע מהקוריאנים מלרכוש ידע טכני, כך שלפני השחרור היו רק ארבעה נהגי קטר קוריאנים. הם אפשרו רק לינים לנהוג בקטר ובמקרה הטוב, הרשו לקוריאנים לשמש כמסיקים. על מנת שלא לשחזר חוויה קשה זו, הקדשנו לאחר השחרור מאמצים רבים להכשרת צוותים מקצועיים משלנו. כתוצאה מכך, יש לנו כיום כחצי מיליון טכנאים ומומחים. על בסיס ההצלחה שכבר נחלנו בהכשרת הצוותים המקצועיים, אנו מתכננים להגדיל את מספרם למיליון לאורך תוכנית שש-שנתית.

כפי שאתם רואים, יש לנו אוכלוסיה גדולה, משאבים טבעיים עשירים וצבא עצום של טכנאים, כך שכשהמדינה תאוחד מחדש, נוכל לבנות מדינה עשירה וחדשה ולהבטיח לעמנו שפע בתוך זמן קצר.

שאלתם מה היה המאבק הקשה ביותר מבין מאבקינו.

היו לנו מאבקים קשים רבים כל כך עד שלא אוכל לספר לכם על כולם כאן ועכשיו.

לדעתי, אחד הקשים ביותר היה המאבק להתרומם מבין ההריסות אחרי המלחמה.

במהלך המלחמה שנמשכה שלוש שנים, כל עיר וכפר נמחקו עד היסוד וכל יוזמה תעשייתית התפוררה לכדי אבק. כשהמלחמה הסתיימה, היה עלינו לבנות ערים, כפרים ומפעלים על ההריסות, היכן שלא נשאר דבר, ולייצב את תנאי המחיה של העם במהרה. אך הצלחנו להתגבר על קשיים ומכשולים אלה ולנחול ניצחון אדיר בבניה הכלכלית כי היינו מאוחדים בחזקה עם המוני העם.

בעיקרון, התגברנו על הקשיים בבניה סוציאליסטית. חייהם של בני עמנו יציבים היום. נכון שרמת החיים שלהם אינה גבוהה במיוחד. אבל איש בארצנו אינו רעב ואינו לבוש סחבות או משוטט בחוסר תעסוקה. כל בני עמנו עובדים, נהנים מחינוך חינם, ומטיפול רפואי בחינם. זהו ניצחון אדיר שנחל עמנו בבניה הסוציאליסטית.

הנחנו את היסודות לפיתוח מהיר של הכלכלה הלאומית והעלאת רמת החיים של העם בעתיד.

כפי שכבר ציינתי, יש לנו צבא ענק של צוותים מקצועיים מוכשרים, הנחנו את היסודות לתעשייה כבדה וחזקה שמתמקדת בתעשיית ההנדסה ובנינו מספר גדול של מפעלים תעשייתיים קלים ומודרניים. מעל לכול, פיתחנו תעשייה חזקה ועצמאית שמוזנת מחומרי הגלם שלנו. הנחנו את היסודות

להמשך פיתוח הרבעת הבקר. כל אלה מבטיחים בוודאות את ההתפתחות המהירה יותר של הכלכלה שלנו, ושיפור גדול יותר ברמת החיים של בני עמנו.

תודה על ההקשבה. ועכשיו, אסכם את תשובתיי לשאלותיכם. אנחנו מתנגדים למדיניות הריאקציונריות של ממשלת ארצות הברית, אך לא מתנגדים לעם האמריקני. אנו מעוניינים בחברים טובים רבים בארצות הברית.

(מאנגלית: ענת שפירא)